

at paadrage sig større Forpligtelser, end han kan opfylde. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Lovforslaget, ved at det andet Ting har taget den Paragraf ud, ikke har vundet i Betryggelse hverken for de Statsmidler, der ere anbragte i Huset, ej heller for selve Husmandsstanden.

Madsen-Mygdal: Jeg kan henholde mig til den ærede Ordfører angaaende selve Lovforslaget med de Ændringer, som Udvalget er enigt om at stille, dem skal jeg slet ikke komme ind paa at tale om. Der er kun et enkelt Ændringsforslag, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om, nemlig Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af et Mindretal, og som gaar ud paa, at i § 7 i 1ste Stykke, Linie 16, ændres 7,000 til 6,500, det vil altsaa sige, at Laaneværdiens Grænse sættes til 6,500 i Stedet for 7,000. Denne Ændring er jeg i og for sig imod. Jeg vilde helst blive staaende ved Lovforslaget, saaledes som det paa dette Punkt er vedtaget i det andet Ting. Det tiltaler mig mest, for jeg synes ikke om at gaa ned til 6,500 Kr. Men jeg ser jo, som ogsaa det høje Ting vil se, at dersom dette Forslag bliver forkastet, er der Flertal i Udvalget om det næste Ændringsforslag, Nr. 7, der gaar ud paa, at af den Del af Laaneværdien, som overstiger 6,000 Kr., skal Laansøgeren selv være Ejer af $\frac{1}{5}$. Jeg vilde meget beklage, om der blev Flertal for dette Forslag, og jeg antager, at hvis Flertallet stiller dette Forslag — og det vil jo ske, dersom Nr. 6 forkastes —, saa bliver der Flertal for Forslaget under Nr. 7 her i Salen. Dette vil jeg da meget beklage, fordi jeg tror, at dersom vi forhøje den Sum, som vedkommende selv skal være Ejer af, saa skyde vi forbi Maalet med denne Lov. Dernæst have vi jo 9 Aars Erfaring for, at det er gaaet godt med, at Statslaanet sættes til $\frac{9}{10}$ af Laaneværdien, saaledes at Laansøgeren kun behøver at præstere $\frac{1}{10}$, og det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund til at komme ind paa at forlange mere, ligesom jeg er meget tilbøjelig til at tro, at en saadan Ændring ikke vil kunne gennemføres i det andet Ting. Derfor vil jeg meget fraraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslag under Nr. 7. Og for at undgaa, at der skal blive Flertal her i Salen for Ændringsforslag under Nr. 7, saa vil jeg, skønt jeg ikke i og for sig er særlig glad ved Ændringsforslag under Nr. 6, opfordre mine Meningsfæller til at stemme for dette Ændringsforslag, idet jeg gaar ud

fra, at hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, vil Ændringsforslag under Nr. 7 blive forkastet. — Det er disse Bemærkninger, jeg har villet gøre, og jeg vil føje til, at dersom Ændringsforslag under Nr. 6 bliver vedtaget, er det jo en Selvfølge, at Ændringsforslag Nr. 10 ogsaa maa vedtages, de to Forslag høre fuldstændig sammen.

Døcker: Det er de samme Ændringsforslag, som den sidste ærede Taler berørte, der give mig Anledning til at komme med nogle Bemærkninger. Jeg kan straks sige, at jeg har den omtrent modsatte Anskuelse af den, som det ærede Medlem udtalte.

Ændringsforslag Nr. 6 gaar jo ud paa at forøge Differencen mellem Statsbrugenes normale Værdi og den yderste Grænse, man med Ministerens Tilladelse kan gaa til. Det vil med andre Ord sige, at der bliver en Slags Spændvidde paa 1,500 Kr. mellem dem, der købe Husmandsbrug i Egne, hvor Jorden er dyrere, og dem, der købe i billigere Egne. Man maa se paa dette Forhold saaledes, at jo større et Laan der gives de forskellige Personer, des større er Statsgaven, som gives hver enkelt Person. Og det forekommer mig, at man behandler Personerne forskelligt ved at ville afskære de Folk, der ville købe deres Lodder i Egne, hvor Jorden er mindre kostbar, i at opnaa den samme Statsgave, som de opnaa, der ville købe Ejendomme i dyrere Egne. Thi det er jo saaledes, at de, der søge Husmandslodder, føle sig i Regelen nogenlunde bundne ved deres hjemlige Egn. De flytte ikke langt bort derfra, de flytte ikke fra de billigere Egne i Jylland bort til de dyrere Egne paa Øerne, men de købe Lodderne i de Egne, hvor de ere bedst kendte. Det forekommer mig altsaa, at der her er en virkelig Uretfærdighed og muligvis ogsaa en Fare for, at der i disse dyrere Egne kunde blive oprettet en Slags Villaejendomme, idet Loddernes Størrelse maa gaa ned til under 2 Tdr. Land, omtrent $1\frac{4}{5}$ Td. Land. Der vilde maaske kunne ligge nogen Fare i at gøre disse saakaldte Husmænd til en Art Villa-beboere. Men det, som jeg har mest imod, er denne Ulighed overfor Loven. Jeg mener, at Staten maa behandle ens de Beboere, som købe flere Tdr. Land i de billigere Egne, og dem, der mene at staa sig ved at købe færre i en dyrere Egn. Jeg ved ganske vist, at der har været Tale om, at disse Husmandsbrug skulde oprettes efter Standarden: 3 Køer og 1 Hest.